

**EGZAMIN MATURALNY  
OD ROKU SZKOLNEGO 2014/2015**

**JĘZYK LITEWSKI  
POZIOM ROZSZERZONY**

**PRZYKŁADOWY ZESTAW ZADAŃ  
DLA OSÓB Z AUTYZMEM, W TYM Z ZESPOŁEM ASPERGERA (A2)**

**Czas pracy: 180 minut**

**GRUDZIEŃ 2013**

## 1 užduotis

Wybierz jeden z dwóch poniższych tematów i napisz wypracowanie. Na napisanie wypracowania masz maksymalnie osiem stron.

### 1 tema

Remdamiesi pateikta ištrauka suformuluokite problemą ir ją panagrinėkite. Naudokitės Laimos Pečkuvienės tezėmis ir apmąstymais bei kitu kultūros tekstu. Jūsų rašinio apimtis turi būti ne mažesnė negu 300 žodžių.

Laima Pečkuvienė

#### *Ar mūsų kalba rūpi vien kalbininkams?*

Vis dažniau girdėti pavojaus varpo garsas – lietuvių kalba skursta ir nyksta. Nėra kam ją rūpintis, ateityje nebus kam jos puoselėti. Emigracija, globalizacija, integracija ir kitokie baubai mažina lietuviškai kalbančių žmonių skaičių. Ne kiekvienam jau garbė sava kalba kalbėti. Ar ji svarbi po internetą naršantiems mokiniamis ir studentams? Ar ji būtina susirašinėjant elektroniniu paštu, siunčiant trumpąsias žinutes? Ar ji nevaržo mūsų užmojų ištrūkti iš keistokai įsivaizduojamo provincialumo? Ar neatima iš mūsų galimybės bendrauti taip, kaip norime (o norime, kad viskas būtų kuo paprasčiau, kad nereikėtų paisyti jokių dėsnių ir taisyklių, juo labiau kad ir be jų vieni kitus „ta prasme“ suprantame ir vienaip ar kitaip susikalbame)? Ir kam apskritai gali būti svarbu, kaip kalbame? Nebent kokiems kalbininkams, kurie paprastai ir skambina tais varpais primindami galimą pavojų...

Pasirodo, kad esame neteisūs. Kalba rūpi ne vien jiems.

Ilgai svarsčiau, ar verta apie tai kalbėti. Svarsčiau ir mažiau, koku žodžiu tiksliausiai galėčiau apibūdinti tą jausmą, kuris apėmė mane, kai išgirdau netikėtą studento klausimą: „Ką daryti, kad per paskaitas būtų girdima tik taisyklinga lietuvių kalba?“

Dabar jau žinau, kas tai buvo. Tai buvo ir nuostaba, ir sumišimas, ir savotiškas džiugesys vienu metu.

Nuostaba, kad studentas, kuriam tu jau nedėstai, ateina pasitarti ir paklausti patarimo. Sumišimas, kad nežinai, kaip elgtis, nes tai, ką išgirdai, girdėti iš studentų neįprasta. Džiugesys, kad tai, kas dėstyta, apie ką kalbėta nagrinėjant specialybės kalbą, neliko be atgarsio. Vadinasi, mokomasi ne dėl to, kad išlaikius egzaminą ar įskaitą būtų galima lengviau atsipūsti ir viską užmiršti, numoti ranka.

[...]

Paprastai studentų parašyti savo nuomonę dėl lietuvių kalbos ateities. Atsakymai maloniai nustebino: studentai nekerta iš peties, moka pagrįsti savo nuomonę. Beveik visi nurodė, kad tai *sunkus klausimas*. Devyni iš dvidešimt devynių (jų autorius pavadinau jaunaisiais pesimistais) atsakė maždaug taip: *Šiuo metu lietuvių kalbos padėtis yra prasta, perspektyvos taip pat nedžiuginančios. Grėsmių apstu: žargonas, vis dažniau įterpiami kitų kalbų žodžiai. Dauguma jaunimo (taip pat ir aš) nebloggeriai išmano anglų kalbą, tačiau palyginti prastai moka gimtąją. Visame pasaulyje vyksta neišvengiamas tautų supanašėjimas, nyksta unikalios tradicijos. Mažųjų tautų kalbos nyksta, o įsitvirtina tokios kalbos kaip anglų.*

Mano nuostabai, kitokių nuomonių buvo dukart daugiau: *Lietuvių kalba neišnyks tol, kol lietuviai sąmoningai ją saugos ir puoselės. Provincijoje ją kalbama gražiau, nors ir tarmiškai, o miestiečiai kalbą šiek tiek sudarko, dažniausiai norėdami pasirodyti „kietesni“.* Lietuvių kalba patyrė daug išmėginimų, bet išliko. Lietuvių kalba yra valstybinė, ir kai praeis daugiau laiko nuo valstybės nepriklausomybės atkūrimo, taps taisyklingesnė. Tauta be savo kalbos pararastų dvasinį pamatą, tačiau jo jau tiek metų niekam nepavyko sugriauti. Mūsų kalba tampa vėl populiari (tarp mūsų pačių). Dabar ir dainuojame lietuviškai daugiau. Lietuvių kalbos ateitis mūsų rankose.

## 2 tema

Interpretuokite ir palyginkite pateiktus Justino Marcinkevičiaus ir Janinos Degutytės eilėraščius. Jūsų rašinio apimtis turi būti ne mažesnė negu 300 žodžių.

Justinas Marcinkevičius

### **KALBA GIMTOJI – KASDIENINĖ**

Gimtųjų žodžių apkabintas,  
Aš gyvas kalboje.  
Sakau: esi man kaip žibintas  
Pasaulio tamsoje.

Kas moka žodį – randa kelią  
Visur ir visada.  
Sakau: lietuviška knygelė –  
Kaip neregium lazda.

Kalba gimtoji – kasdieninė  
Tu duona mums esi,  
Kai tariam: motina, gimtinė,  
Dangus – ir mes visi.

Janina Degutytė

### **GIMTOJI KALBA**

Iš kopų šnabždesio su debesim ir prošvaistėm,  
Iš marių virpulio ir ežerų nendrėtų.  
Iš duonos kvapo ir miškų giesmės  
Kalba gimtoji lūposna įdėta.

Pilėnų laužuose išdeginta, išlydyta,  
Su perregima gintaro šviesa.  
Ji – motinos baudžiauninkės lopšinėse,  
Ji – Pirčiupio smėlynų raudose...

Ja kalba pievų tyluma ir gatvių gaudesys,  
Balkonai priemiesčių naujų spalvoti,  
Gelsvų kasyčių juokas ir pušų rimtis,  
Ir tie veidai, rūstis ir meile išvagoti.

Lietuviškasis žodis liko kraujo raidėm  
Ant kamerų akmenų ir pelenuos.  
Pasaulio kryžkelėj – prie Nemuno ir Baltijos –  
Likimas motinos kalba dainuos.

Prišaukti džiugesį lyg paukštį ulbantį,  
Kad ligi galo vieškeliu lydėtų,  
Iš duonos kvapo ir miškų giesmės  
Kalba gimtoji lūposna įdėta.

1964



















**BRUDNOPIS**  
**(nie podlega ocenie)**